

cerkvi Sv. Jurija. Že od daleč zagledam na novo pozlačeno jabolko na cerkvenem stolpu in vesel vskliknem: Hvala Bogu, tukaj so še gotovo goreči kristjani in vrli narodnjaki. Toda prezgodaj sem se veselil! Črno na rumenem zagledam strašni napis: »Johann Wergles, Gemischtwarenhandlung.« Aha si mislim, tudi šentjurski »pügarji« znajo nemški. Njim na ljubo je menda dal imenovani trgovec narediti na prvem mestu nemški napis. Res! kako potreben za »tajčferderbarje!« Da jih ni sram! Proč z nemškim napisom, tukaj so Slovenske gorice! Upamo, da v kratkem izgine nemški napis, da ima potem slovenski tem več prostora, kar Vam g. trgovec gotovo ne bode na škodo!

Razveselil sem se malo, ko grem naprej in zagledam lepi slovenski napis narodnega trgovca g. Ungra. Sicer je tudi nemški napis zraven, pa menda tudi ta izgine kmalu. Pogrešali ga šentjurijevčani gotovo ne bodo. In sedaj dalje! Glejte, glejte »tz« se sveti nasproti! To je gotovo trd Nemec, si mislim, mogočen pristaš slavnega Wolfa! Vstopim. »Dober dan gospod. Kaj pa zašafate?« Na, nisem se motil! Denar pobira tudi v slovenskem jeziku! Pa še več! V »ekstracimri« se je košatila na lesenem klinu »marburgerca«, baje najzanimivejši časopis šentjurskih posilincev! Res častno. Vendar še ni dovolj! Ne zmerjam sicer rad, pa tukaj že moram resnico govoriti! Kaka je le ta pošta? Ali g. poštar ne vé, da mora dobiti pismo v roke tisti, kateremu je namenjeno? Da se časopisi vlačijo po »purgi« cele tedne, to je velik nered! Ali g. poštar ne zna toliko slovenski, da bi vedel, kaj je »dopisnica«, ali se hoče z ljudmi norčevati? To mu odsvetujemo in naj se nikar ne drzne zopet s takimi rečmi nadlegovati ondašnje slovensko ljudstvo in kvariti slovenska imena. Pošta ima seveda popolnoma nemški napis! Kdaj boste se vendar vzdramili slovenski šentjurčani? Na noge! Hočete li vedno biti sužnji in podložniki svojih sovražnikov, katerim gre le za denar, za Vaš blagor se pa ne brigajo! Slišal sem od nekega prijatelja, da je tam še precej narodno mislečih mož, ki so tudi že mislili, kako bi vzbudili narodno zavest! Da, tega je treba! Zberite se, postavite si ognjišče, ki bo razgrevalo tudi druge za narodno stvar še mrzla srca, ustanovite prepotrebno »bralno društvo!« Na delo tedaj narodnjaki! Ne vstrašite se nekaterih širokoustnežev, ki se vam »slinijo«, kadar se gre za »rihtarja« in Vam obljubujejo v lepi slovensčini zlate gradove, a kmalu pokažejo večinoma po uplivi šentlenarskih »heiloveev« črne rogove!

V popotni torbi imam še sicer marsikaj, pa za zdaj naj zadostuje! Kmalu se zopet oglašim! Pristavim le še besede pesnikove: »Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.« Zapomnite si jih in prevdarite jih! Ne vdajmo se! Tudi mi imamo pravico, da živimo!

Iz Šentilja. (Vprašanja do Pistorja.) Zanimiv bi bil vsekakor odgovor na tale vprašanja: 1) Zakaj se vendar Pistor jezi, če se tu in tam »Slov. Gospodar« tudi na njega dobrohotno ozre, da ga opozarja na njegove dolžnosti nasproti Slovincem? Naj le primerja pisavo »Slov. Gosp.« s svojimi članki v »Tagespošti«, in na mah mu mora izginiti vsa jeza. V »Tagespošti« sam ropot, v »Slov. Gosp.« pa pohlevne, olikanega človeka, dostojne besede. Slovinci in Nemci, sodite, kaj je vredno jeze!?

2) Pistorju bi bili gotovo vsi Slovenci hvaležni, če bi vendar povedal, kako misli s šulferajnsko šolo in s Südmarko osrečiti šentiljske Slovence. Šulferajnska šola je po našem prepričanju za slovenske otroke mučilnica, katera pomnožuje število onih, o katerih pravijo pametni ljudje, da jim je jedno kolesce v glavi strto. Südmarka pa je rabelj slovenskih posestev.

3) Čemu povdarja Pistor, da bode o slavnosti, katero namerava 18. avgusta prirediti, zvedel tudi svitli cesar? Odgovor na

to bi bil jako potreben. Slovinci smo že obhajali cesarsko slavnost 10. julija. Velicasta je bila. Takošne cesarske slavnosti gotovo letos več ne bo v Šentilju. Ako je Pistorju drago, naj le poroča o svoji slavnosti svitlemu cesarju. Slovinci pa bomo rekli: »Glej ga, glej, kako hvali svojo robo, kakor bi bil žid, ki ve, zakaj jo hvali!«

Šentiljski Slovinci, zapomnite si, kaj Vam pravimo: »Le dobri Avstrijci morejo obhajati prave cesarske slavnosti. Slavnosti, prirejene od prusakov v proslavo svitlega vladarja, ne služijo slavljenju, temuč sebičnosti, hinavščini, da se prikrije pravo mišljenje. Zato si varujte šentiljski Slovinci čast svojega imena pred svetom in odbijajte vsako zvezo s prusaki!«

Iz Jarenine. (Ciril-Methodova slavnost.) (Konec.) Pa s tem še ni bil vspešen končan. Štirje domači mladeniči nastopijo kot deklamovalci večje pesni: »Sv. brata Ciril in Metod v Jarenini.« Vsi štirje deklamovalci so izborno rešili svojo nalogo, da odobravanje skoraj ni hotelo prenehati. Pa tudi naša vrla kmečka dekleta so se pri tej slavnosti odlikovala. Anica Gomilšekova je deklamovala »Smrt sv. Metoda« in je tudi kot govornica nastopila. Predmet nje govora je bil: Bodimo navdušene Slovence po srcu božjem in po duhu Ciril-Methodovem! Seveda so posebno dekleta z zanimanjem poslušala lepe besede svoje tovarišice, pevci pa so navdušeno zapeli »Slovensko dekle«. Sekolova Micika je prednašala lepo Prelesnikovo pesen »Slanica«, Donkova Micika pa rodoljubno pesen sestre B. Suhač »Zatorej!« Tudi dekleta so kaj lepo deklamovala, pevci pa so vmes popevali; enkrat je nastopil tudi mešani kvartet šentjakobskih gg. učiteljev; po vsaki imenitnejši točki pa so se oglašili topiči na bližnjem vrhu.

Ko se je izrekla ljudstvu »zahvala« na tako mnogoštevilni udeležbi, smo šli v gostilno gospoda M. Cvilaka, kjer se je razvila prav živahna veselica. Lepo petje, različne deklamacije, navdušujoče napitnice domačih in tujih govornikov, pa tudi dobra postrežba gostilničarjeva, vse to je povzročilo, da smo bili vsi prav navdušeni in veseli. Vzlasti se še je povdarjala vzajemna ljubezen jareninskih, šentiljskih in šentjakobskih Slovencev.

Vsa čast in zahvala tako vrlo delujočemu kmečkemu bralnemu društvu v Jarenini, ki je to prelepo slavnost priredilo, vsa čast pa tudi našim pevkinjam in pevcem, posebno še priprostim mladeničem in dekletom, ki so pri tej slavnosti tako lepo sodelovali!

Sklenem pa sedaj, mislim, najprimerneje, ako sem postavim besede, s katerimi je končal slavnostni govornik svoj govor v proslavo sv. Cirila in Metoda:

Vajin vzgled naj k delu vedno nas bodri,
In ljubezen Vajina naj v nas gori;
Vajin duh, oj ti med nami vedno bodi,
Ti nas vodi k sreči, k slavi in k slobodi!

S Ponikve. (Zborovanje.) Na Ponikvi se nam je veselica našega »Kmet. bralnega društva« v nedeljo 24. t. m. obnesla prav sijajno in veličastno. V prvem delu je govoril č. g. Žičkar, državni poslanec, o političnih razmerah in o delovanju svojem in svojih tovarišev poslancev. Ljudstvo je z navdušenostjo odobraval postopanje priljubljenega poslanca svojega ter mu izreklo najpopolnejše zaupanje. Potem je občinstvo stavilo osem resolucij: glede prevelikega števila ubožcev v občini, in sicer tudi tujcev, zastran zajcev škodljivcev, zastran okrajšanja vojaščine, prosilo je nadalje za slovensko vseučilišče v Ljubljani kakor tudi za slovensko višje sodišče in drugo.

V drugem delu slavili smo 50letnico sv. Očeta in pa našega svitlega cesarja. Ko je govornik končal, zaorili so brezkončni Živio-klici proti nebu iz slovenskih prs ter nam živo kazali, da v slovenskih srcih sedaj, kakor vselej, živo gori in plamti udanost in ljubezen do sv. Očeta in našega vladarja.

Vzmes pa nas — je domače naše pevsko

društvo prav dobro zabavalo z mičnimi pesmami. —

Pohvaliti moram pri tej priliki naše slovenske kmete in sploh tukajšne prebivalce, ker so prišli v skoraj polnem številu, kar nas tembolj veseli, ker so se nekaj časa sem začeli odtegovati zborovanjem.

Tako je prav, kadar nas kliče mati katoliška cerkev, ali cesar, ali naša mila Slovenija, takrat ne sme biti razločka med bogatcem in revežem, ker smo vsi otroci ene matere. —

Veselica se je vršila popolnoma mirno, le nek profesorček iz Ljubljane ni mogel ukrotiti svojega velenemškega navdušenja. Ko se je do dobrega navlekel našega slovenskega vina, tako da ga je že imel precej pod nemškim slamnikom, začel se je med govorom gosp. drž. poslanca na glas grohotati in žaljive opazke delati, kakor: Narobe je, laž, švindeln in več drugega. Pa smo mu kmalu pokazali in sicer z lepega, da na Ponikvi ni prostora za krošnjarje z nemško kulturo. Odsvedral je godrnjaje domov, mi smo še pa bili dolgo zbrani ter se navduševali z govori, s pesmami in živahnim občevanjem.

Domačin.

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) bodo delili prihodnje dni sv. birmo v videm. dekaniji in sicer 30. julija v Zabukovju, 31. v Sevnici, 1. avg. v Reichenburgu, 2. v Koprivnici, 3. v Vidmu, 4. v Brezicah, 5. na Dobovi, 6. v Kapelah, 7. na Bizeljskem, 8. v Pišecah, 9. na Artiču, 10. v Sromljah in 11. v Zdolah.

(Duhovne vaje) za duhovnike naše vladikovine se bodo vršile letos v Mariboru od 22.-26. avg. Vodil jih bo dominikanec o. Norbert Geggerle, superijor v Šopronu na Ogrskem. Duhovniki, ki se jih mislijo udeležiti, naj se javijo do 14. avg. pri pristojnih dekanijskih uradih.

(Slovenska zmaga.) V Poljčanah so pri volitvi občinskega odbora zmagali Slovinci in sicer v III. in II. razredu; v I. razredu pa se volitve niso udeležili. Propadli nemčurji se hudo jezijo, da se upajo slov. kmetje posluževati svojih pravic, česar do zdaj niso bili vajeni. Poljčane dobijo sedaj slovenskega župana. Zavednim volilcem čast!

(Delavska organizacija.) V Poljčanah se snuje namesto nameravanega »bralnega društva« I. podružnica kat. delavskega podpornega društva v Celju. Podružnica bo pričela delovanje kmalu po Veliki gospojnici. Zanimanje za društvo je že zdaj veliko. Vabijo se kmetje, rokodelci, obrtniki, delavci obojega spola tudi iz okolice že zdaj, da v velikem številu pristopijo k temu važnemu, prepotrebemu društvu.

(Vsem brezmerim prijateljem žganja.) Na cesti od Sv. Urbana pri Ptujju proti Vintarovcem so mrtvega našli dne 20. julija v jutro invalida Matija Čeha. Žganje ga je umorilo.

(Poštno ravnateljstvo v Trstu) je ukrenilo, da se hoče v bodoče ozirati tudi na potrebe slovenskega prebivalstva na Kranjskem in Primorskem. Od poštних uradnikov, ki v uradu neposredno občujejo z ljudstvom, se bo zahtevalo i znanje slovenskega jezika. Kako dolgo pa bo naše poštne ravnateljstvo v Gradcu še preziralo narodne pravice Slovencev? Svoje prijatelje prosimo, da nam naznanijo poštne uradnike po Slovenskem, ki niso zmožni našega jezika. Le na ta način bo nam omogočeno, odločilno postopati pri poštne ravnateljstvu v Gradcu.

(Čuden rodoljub) je voditelj narodno-liberalne stranke na Kranjskem, dr. Ivan Tavčar. Shoda slovenskih juristov, ki so zahtevali slovensko nadsodišče v Ljubljani, se ni hotel udeležiti, ampak je med shodom ostentativno igral domino v kavarni »Narodnega doma«. Sedaj po shodu pa še zmanj-

šuje v svojem liberalnem glasilu v javnosti ugled tega shoda ter odrekuje onim poštenim pravnikom lojalne namene, ki so si največ prizadevali, da se je uprizoril ta velevažni shod. Nam se zdi le čudno, da more tak mož, kakor je postal dr. Tavčar v zadnjem času, na Slovenskem še sploh kako ulogo igrati. Pri nobenem drugem narodu bi ne bilo to mogoče. A pri nas, dr. Tavčar še se vedno uvrščuje med naše najboljše rodoljube. Da bi se nikdar ne slišala več slovenska beseda tega čudnega rodoljuba na javnih prostorih in pri zborovanjih, zato naj skrbijo vrli rodoljubi na Kranjskem. Da se na Štajarskem ne bode slišala, skrbeli bomo ob vsaki priložnosti, ki bi se mogla ponuditi.

(Poštni pečat pri sv. Juriju ob Taboru) Celjska »Domovina« z dne 15. julija je prinesla vest, da ima naš poštni urad samo nemški poštni pečat: St. Georgen am Tabor. A »Domovina« se je v tem motila, za-tó se ji je poslal popravek. Ker ga pa še do zdaj ni priobčila, se naznanja tem potom: Sv. Jurij ob Taboru ima nemško-slovenski poštni pečat: St. Georgen am Tabor — Sv. Jurij ob Taboru. Ima tudi vse nemško-slovenske tiskovine, slovenski napis nad poštними vrati itd. Za glavni napis na pošt-nem poslopju se pa tudi skrbi. Poštni pečat smo dobili lani posredovanjem drž. poslanca gosp. viteza Berkša.

(Zlato poroko) sta obhajala 26. junija pri svojem sinu č. g. Martinu Žekarju, župniku v Studenicah Martin in Marija Žekar, zdrava in čvrsta sredi hvaležnih otrok. Poročal ju je sin, č. g. župnik, pridigal pa jim je sorodnik č. g. kaplan Jožef Žekar. Bog daj jubilatoma doživeti še mnogo let v sreči in zadovoljnosti!

(Na Rečici) v gornji savinjski dolini prebira neki tržan ljudem, ki imajo opraviti pri njem, pri raznih prilikah neko socijalno-demokratsko knjižuro (»O stolnini«) in jim razlaga zapeljive in pogubne nauke. Ta Rokov apostol nam je znan, in lahko postrežemo cenjenim bralcem z njegovim imenom, ako se ne bode spametoval. Rečičani, varujte se krivih prerokov!

(»Pri Rezecu«), v znani splavarski (flosarski) gostilni pod Celjem, kjer postajajo splavarji s svojim blagom, oznanjuje nekdo splavarjem edinozveličavne (?) rudečarske nauke, in to s tem večjim navdušenjem, čim več ima pred sabo radovednih poslušalcev. Toda to mu še ni zadosti; ta rudeči neobd-gatreba deli med splavarje tudi cele kopice socijalnodemokratskih listov: »Delavca« itd., koje nosijo splavarji domov za »odpustke«. Upamo, da pošteni splavarji ne mislijo v resnici tako »rudeče«, in da jih še niso okužili nauki tega zapeljivca; upamo tudi, da pozabijo in pustijo takšne bedarije v Celju in jih ne zanašajo med nepokvarjeno gornje-savinjsko ljudstvo. Pošteni slovenski splavarji, pokažite svojemu zapeljivcu v rudečem kožu-hu za vselej hrbet, ako se takoj ne poboljša.

(Zavedno učiteljstvo.) Učiteljstvo šmarskega in konjiškega okraja je imelo pretekli četrtek skupno jubilejno konferencijo v Ločah. Vkljub grdemu vremenu je prišlo okoli 50 udeležencev. Pri konferenciji se je pela tudi cesarska pesem. Nekoliko posilinemških učiteljev je začelo peti v nemškem jeziku, češ slovenski učitelji potem ne bodo imeli korajže dovolj, pred okrajnim glavarjem in šolskim nadzornikom peti v slovenskem jeziku. To bi bila huda demonstracija! Toda posilinemški učitelji so se vkanili. Z isto pravico kakor oni nemški, začeli so slovenski učitelji peti cesarsko pesem v slovenskem jeziku. In ni se videlo, da bi bila glavar ali nadzornik zaradi tega ozlovoljena. Nasprotno lahko se reče, da jima je zavedno postopanje slovenskih učiteljev imponiralo. Takšnemu učiteljstvu vso čast. Toda loški Velikonemci neki sedaj ne morejo spati, odkar se je pela v njihovem šolskem poslopju slovenska cesarska pesem. Obžalujemo ubožčke.

(Spodnještajarski slovenski ad-vokatje) so prosili za posebno advokatsko

kamoro, ker se je splošna štajarska kamora advokatov zadnjokrat tako izživno obnašala, ko je bil Gleispach imenovan predsednikom nadsodišča v Gradcu. Seveda se Nemci zopet jezijo radi tega. Toda zakaj pa se ne vedejo v vseh skupnih zadevah, kakor je treba, da mi ne bomo žaljeni? Povsodi nas odbijajo, a kadar jo hočemo pobrisati, potem jim je vendar-le žal za nas.

(Učiteljske spremembe.) Umrl je gosp. J. Zmrzlikar, nadučitelj pri Ksaveriju nad Gornjimgradom.

(Slovenskim županom!) Važno je za razvoj našega naroda, da se vprašanje gledé slovenskega vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani reši za nas Slovence ugodno. Da pa se bo to zgodilo, mora celi narod zahtevati ta važna zavoda. Posebno slovenski župani s svojimi odbori ne smejo zamuditi lepe prilike, ampak morajo v imenu občin, katere zastopajo, odločno povzdigniti glas za slovensko vseučilišče in nadsodišče. Ker nam danes primanjkuje prostora in časa, prinesli bomo prihodnjič obrazec, kako se naredi ta zahteva. Slovenski župani, zavedajte se svoje odlične službe, ki vam jo je izročila prosta volja naroda.

(Shod na Ponikvi), pri katerem je govoril posl. g. Žičkar, se je izborni obnesel. Ljubljanski profesorček, ki je bil navzoč, je le pomagal poslancu do sijajnega vspeha. Natančneje poročilo se nahaja med dopisi.

Slavnemu uredništvu Sloven-skega Gospodarja« v Mariboru. Na strani 6 številke 29 Vašega lista z dne 21. julija t. l. trdi se v sestavku z nadpisom »Nemška laž«: »Pri okrožnem sodišču v Mariboru je nosil namestnik državnega pravd-nika, kojega ime nam je dobro znano, pri javnih obravnavah črno-rudeče-žolti trak«. Temeljem § 19 tiskovnega zakona zahteva podpisano državno pravdnistvo, da se sprejme sledeči uradni popravek: Ni res, da bi bil nosil kedar koli pri okrožnem sodišču v Ma-riboru namestnik državnega pravdnika pri javnih obravnavah črno-rudeče-žolti trak. C. kr. državno pravdnistvo v Mariboru, dne 22. julija 1898. Voditelj urada: Dr. Bratusch.

(V Sloveogradcu) je 26. julija 1898 g. Ivan Stergar, c. kr. davkar, spreviden s sv. zakramenti. Bil je veren kristjan in vselej zvest Slovenec. Bog mu daj večni mir!

(Imenovanja.) G. Ivan Pirnat, sodnij. adjunkt v Slov. Bistrici je imenovan okrajnim sodnikom na Vranskem. — Gosp. Gvidon Visconti, sodnijski adjunkt na Ptuj, pride kot okrajni sodnik v Marenberg.

(Iz Slatine) se nam poroča: Umrl je tukaj g. Albert Kurz, sicer Nemec, a vedno pravičen v presojevanju slovenskih zahtev. Blag mu spomin! — Ljubljanski veletržec Andrej Druškovič si je sezidal tukaj vilo, ki bo nosila slovenski napis: Vila Zlatorog. — Zgradba železnice iz Grobeljnega skozi Sla-tino prek na Hrvaško do Lupinjaka je do-voljena.

(Nova knjiga.) V kratkem izide v naši tiskarni knjiga: »Zgodovina Poličanske župnije z nekaterimi pogledi v njeno okolico. Spisal dr. Jožef Pajek.« Kadar bode knjiga v rokah naročnikov, spregovorimo o njej kaj obširneje.

(Nova zastava.) Šentiljski dopisnik »Marburgerce« je pri slovenski cesarski slavnosti v Šentilju videl novo zastavo, ki jo imenuje vseslovansko ali panslavistično. In kaj mislite, kakšna zastava je to bila? Ne-dolžna slovenska zastava je bila, rudeče-modro-bele barve. Dopisnik pa je videl vseslovansko zastavo! Saj pravimo, da nemška pamet hira.

(Na mariborske delavce in služabnike) stavi slovenski narod veliko zaupanje. Le s pomočjo slovenskih delavcev in služabnikov se bo mogel priboriti mari-borskemu mestu in njegovi najbližji okolici slovenski značaj. Zato pa Vam kličemo: Slovenski delavci, slovenski služabniki, ne pozabite, da Vas je rodila slovenska mati. Bodite ponosni, da ste sinovi slovenskega naroda, kateri je mnogo bolj nadarjen in

mного bolj blag nego nemški narod. Govorite medseboj le mili slovenski jezik, hreščečo nemščino pa pustite pri miru. Ako že morate svojim delodajalcem prodajati svoje telesne sile in moči, ne prodajajte jim vsaj svojega jezika in narodnega prepričanja. Bodite po-nosni slovenski delavci in služabniki!

(Za cerkvene pevce.) V Miličevi tiskarni v Ljubljani je izšla knjiga: »Petnajst različnih cerkvenih pesmi za mešan zbor. Uglasbil Ivan Zupan, izdelovatelj orgelj in organist v Kamni gorici. Cena 55 kr.« Knjigo priporočamo organistom, ki nastopajo v cerkvi z mešanim zborom.

(O genj.) Dne 24. julija po noči je po-gorel Ernest Sušnik p. d. Ostenski, velepo-sestnik v okolici Sv. Marka, fare Trbovlske. Zgorel mu je kozolec s senom in hlev z 11. glavami. Škoda znaša okoli 6000 fl. Pravijo, da mu je hlapec nalašč zažgal. Okoli polnoči je bilo vse v plamenu. Pri vsej nesreči pa je bila tudi sreča. Blizu pogorišča je sosod Jožef Strovš z večimi poslopji, blizu je tudi podružnična cerkev sv. Marka. Navadno je na tem kraju preprih, kajti vsa ta poslopja stojé na precej velikem hribu, in vendar so ostala nepoškodovana. Plamen se je le kvišku valil. Požarna bramba Trbovlska je bila kmalu na pogorišču.

(Duhovniki v nesreči.) Grozna nesreča se je zgodila dne 4. julija na morju blizu otoka Sable Island pri Severni Ameriki. Vsled neprozorne megle trčil je nek francoski parnik ob nek angleški jadrnik. Francoski parnik je razpoknil ter se potopil. Na par-niku je bilo blizu 1000 oseb in od teh jih je utonilo okoli 600. Vsak bi se rad rešil na privezanih čolnih, toda ti niso mogli vseh potnikov vsprejeti, ker jih je bilo premalo. Potniki so se raditega s silo in surovostjo borili za prostore. Posebno grdo so se vedli francoski pomorščaki in Italijani. Stare ljudi, žene in otroke so metali neusmiljeno iz čol-nov. Celo drugače so ravnali navzoči duhov-niki. Ko so se ljudje borili za prostore na čolnih, drugi pa že potapljali, stali so duhov-niki na ladiji ter neprestano delili potoplja-jočim sveto odvezo. Še le, ko se je ladija potopila, nehali je moralo njihovo dušeskrbno delo. Vsi listi, tudi liberalni, občudujejo te duhovnike, ki niso skrbeli za svojo rešitev, ampak le za duše nesrečnih popotnikov.

(Pri Sv. Jerneju pri Konjicah) so se zadnje nedelje med službo božjo pre-tepali fantje. Posebno korajžo je kazal mlad dečko, kateremu še se niti mah ne spušča pod nosom. Toda skupil jo je, da si bode zapomnil zadnje nedeljo. Govori se, da so ga celo stariši nagovarjali k pretepanju! Da bi stariši tega ne trebali nikdar obžalovati.

(Marijino-celjskim romarjem) podelil je č. g. dr. Anton Medved, prof. v Mariboru, jako lepo darilo. Kakor že inserat današnjega lista poroča, izdal je prav lično knjižico o Marijinem Celju, zgodovinske in potopisne črtice o preslavnem romarskem potu. Zraven je dodal pet svojih pridig, ktere je imel zaporedoma od l. 1893.—1897. v Marijinem Celju. Pridige so lepo po vsebini razvrščene in se imenujejo: 1) Ljubimo Ma-rijo! 2) Marija naša pomočnica, 3) Marija naš vzgled, 4) Kako moramo Marijo ljubiti? 5) Kaj pomeni Marijino ime? Cena knjižici je zelo nizka, da bi si jo romarji tem lažje oskrbeli.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. o. Emeran Šlander, administrator admont-skih posestev v Gornji Radgoni, je imenovan kn. šk. lavant. duh. svetovalec. Vzlednemu duhovniku in zaslužnemu rodoljubu naše iskrene častitke! — Č. g. Jakob Kitak pride za provizorja v Št. Martin za Dreto, Robert Vaclavik za provizorja k Sveti Jederti nad Laškim, Ivan Rožman postane provizor v Loki. — Č. g. Miroslav Kukovič, kapelan v Konjicah pride za kapelana k Novicerkvi. — Razpisani sta župniji Št. Jederta nad Laškom in Št. Martin za Dreto do 30. avg. t. l.

(Premembe v frančiškanski pro-vinciji Sv. Križa.) V Ljubljani gvardjan

P. Placid Fabiani, vikarij in župnijski upravitelj P. Hugolin Sattner, kapelanom je imenovan P. Engelbert Pollak. Iz Klanjca pride na Trsat P. Gavdencij Gorše, iz Pazina v Nazaret P. Fulgencij Trafela. V Gorici gvardijan P. Bazilij Dolinar, vikarij P. Kalist Medič, iz Klanjca pride P. Edvard Ravstehar. V Novem Mestu gvardijan P. Otokar Aleš, vikarij P. Inocencij Koprivec, učitelj P. Avguštin Campa. V Samoboru vikarij P. Deodat Šuštaršič, na novo nastavljen P. Salvator Zobec. V Klanjcu gvardijan P. Leon Žugelj, iz Karlovca pride kot vikarij P. Lambert Golovsky, iz Brežic P. Adalbert Flere, na novo nameščen P. Kapistran Ferlin. V Nazaretu vikarij P. Adolf Čadež, na novo nameščen P. Bernardin Mlakar, P. Kasijan Zemljak pride za vikarija v Brežice. Iz Samobora v Karlovec za vik. P. Kazimir Vajdič, iz Samobora P. Kalasancij Margreiter za vikarija v Jasko. V novem samostanu na Brezji superijor P. Jožef Bizavičar in P. Konrad Mesar.

(Osebna vest.) Gosp. Fran Tiplič, rojen v Veržju pri Ljutomeru, je bil dne 20. julija na vseučilišču v Gradcu promoviran za doktorja zdravilstva.

Društvene.

(Bralno društvo «Mir» pri Velikenedelji priredi s sodelovanjem dijaškega pevskega in tamburaškega zbora v nedeljo, 31. julija t. l. veselico v proslavo 50letnice vladanja Njegovega Velič. Franca Jožefa I. Igrala se bode tudi burka v jednom dejanju «Krojač Fips ali Nevarni sosed.» Začetek točno ob 6 uri zvečer. Vstopnina: Sedeži 25 kr., stojišča 15 kr.; dijakom so vstopnine prosti. — Ker je čisti dobiček namenjen dijaški kuhinji v Mariboru, po polovici pa bralnemu društvu «Mir», se preplačila hvaležno vzprejemajo. — K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejši odbor. — Veselica se vrši pri vsakem vremenu.

(Katol. delavsko društvo v Trbovljah.) Dne 31. julija t. l., popoldan ob 3. ima katoliško delasko društvo svoje mesečno zborovanje v gostilni gosp. Antona Volavška. — Vsi udje se uljudno vabijo.

(Zaveza sl. učiteljskih društev) ima dne 1. in 2. velikega srpana tega leta v Ljubljani svojo X. skupščino. Zajedno bo vesoljno slov. učit. obhajalo ob tej priliki petdesetletnico cesarjevega vladanja in desetletnico svoje «Zaveze».

(Šoštanjski tamburaški in pevski zbor) priredita dne 31. malega srpana izlet v nadvojvoda Ivana jama v Hudoluknu in bosta tam pri tamošnji veselici koncertrirala z mnogobrojnimi programom. K obilni udeležbi vabi odbor.

(V Žalcu) se bode vršila dne 6. in 7. avgusta t. l. velika slavnost, namreč jubilejno ogledovanje in premovanje konj dne 6. in velika konjska dirka dne 7. avgusta, oboje v proslavo 50letnega vladanja presvitlega cesarja. — Tako pri premovanju konj, kakor

pri konjski dirki, razdelilo se bode nad 4000 kron in veliko srebrnih svetinj in častnih priznanj med vrle naše slovenske konjerejce. Vsled tega je želeli, da se udeležijo premovanja konj in konjske dirke vsi konjerejci iz celjskega, breskega in slovenskega okraja, da pokažejo svetu svoje konje, dobijo za svoj trud plačilo, in se udeležijo konjske dirke. Konji se naj pripeljejo lepo osnaženi in v grivah z vpletenimi trakovi, konjerejci pa naj pridejo v praznični obleki. Posebni celi vsopred se bode naznanil posebej po časopisih in z lepaki, sedaj se le toliko omeni, da bode obadva dneva igrala v Žalcu vojaška godba in da bode dne 6. in 7. zvečer pri krasni razsvetljavi vojaški koncert. Oni konjerejci, kateri so daleč in hočejo svoje konje že prejšnji večer v Žalec prignati, naj to takoj naznanijo županstvu trga Žalec, da se pripravijo prostori.

(Vabilo) k XIII. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Ribnici četrtek, dne 11. avgusta. Vspored: I. Sv. maša ob polu 10. uri v dekanijiški cerkvi. II. Zborovanje ob polu 11. uri v hotelu g. Ant. Arko. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev jedne tretjine družbinega vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, 2. dr. Iv. Dečko, 3. Gregor Einspieler, 4. Ant. Žlogar. 6. Volitev nadzorništva (5 članov). 7. Volitev razsodništva (5 članov). — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Zveza slovenskih posojilnic v Celju) je »Centralni posojilnici slovenski v Krškem« na njeno vabilo na prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev sledeče odgovorila: Ne strinjamo se z namero sklicati »prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev« na 1. avgusta t. l. v Ljubljano, ker bi tak shod ne imel nobenega razumnega povoda, kajti cesarjev jubilej (prva točka dnevnega reda) naj praznuje vsaka posojilnica na svojem sedežu po tamošnjih in posebno po svojih razmerah, po želji Nj. Veličanstva z darilom v dobrodelne namene, najbolje v podporo slovenskim visokošolcem, ker prenujno potrebujemo naraščaja v učenih strokah. Potnina odposlanca v Ljubljano bo že znaten dar. Načela slovenskega posojilništva (druga točka dnevnega reda) so zdavnaj dognana in izkušena. »Organizacija slovenskega posojilništva« (tretja točka dnevnega reda) je tudi dovršena tako, kakor jo delajo razmere v Slovincih mogoče, namreč po obeh »Zvezah slovenskih posojilnic«. »Strokovno izobrazbo dobivajo člani načelstva slovenskih posojilnic« (četrta točka dnevnega reda) s poslovanjem samim in se vršijo strokovnjaške razprave najlepše pri skupnih shodih posojilniških zastopnikov, katere sklicuje »Zveza«.

(K delavskemu podpor. društvu v Celju.) [Konec.] Ivan Karba v c. kr. dvoru na Dunaju gld. 1:80, A. Šibal, župnik gld. 1:20, J. Rebov, župan gld. 1:20, Ig. Cajhen, gostilničar

gld. 1:20, Ivan Pišek, gostilničar gld. 1:20 vsi na Teharjih. M. Eferl, kap. v Št. Rupertu nad Laškimi gld. 1:20, A. Kokel, kap. v Št. Jurju ob Taboru gld. 1:20, in Val. Južna, posestnik na Taboru gld. 1:20. — Vsem blagim podpirateljem in dobrotnikom društva izrekamo tem potom našo najtoplejšo zahvalo ter jih prosimo, da nam še nadalje naklonjeni ostanejo. Podpore naj se pošiljajo društvenemu blagajniku g. J. Omladiču v Gaberju, p. Celje.

Iz drugih krajev.

(Španska kraljeva rodovina.) Ker je sedanji kralj španski Alfonz mladoten, vlada namesto njega njegova mati Marija Kristina, ki je avstrijska nadvojvodinja iz habsburške rodovine. Sedaj ko je Španija zapletena v vojsko, ima mati kraljica veliko skrbi. Vsak dan je od 6 zjutraj do 10 zvečer pri delu. Posvetuje se z ministri, vsprejema odlične politike, pregleduje vladne naredbe, skratka vedno je preobležena z važnimi državnimi opravili. Ko se je izvedela žalostna novica, da je Cerverovo brodovje uničeno, si je vedla jedina kraljica najbolje ohraniti duševno ravnotežje ter je še moše tolažila in vspehujevala k pogumu. Majhen kralj še niti ne zna preceniti, kako važna zgodovina se sedaj razvija za špansko kraljestvo. On se pridno uči, v prostih urah pa se veselo igra z drugimi otroci.

(Delavsko vprašanje) vznemirja tudi velikansko državo ruskega carja. Poroča se, da je sedaj na Ruskem nad 22 tisoč delavcev ustavilo delo. Socijalisti so tudi med ruske delavce že vrgli svoje mreže ter si z besedo in tiskom trudijo pridobiti vedno več somišljenikov.

(«Prešernu spomenik v Ljubljani!») se imenuje lepa pesem, katero je zložil znani naš pesnik, Josip Stritar. Proizvod se bo prodajal po 10 kr. v korist Prešernovemu spomeniku. Dobiti jo bode pri predsedniku za nabiranje doneskov za Prešernov spomenik, g. županu Ivanu Hribarju. Rodoljubi izven Ljubljane naroče naj po več proizvodov skupno in želeli bi bilo, da se v posameznih krajih na čelo temu prizadevanju postavi požrtvovalen rodoljub, ki bi za stvar unemal svoje sokrajane in za večje število skupno odposiljal denar. Slovenci! Pokažimo svetu, da se zavedamo, kaj nam je Prešern, on, ki je vreden, da se ga imenuje poleg največjih pesnikov svetovne literature, in vsak daruj svoj obulus za spomenik, ki naj se kolikor mogoče krasno in ponosno dvigne iz tal v središču Slovenije, v beli Ljubljani!

Svila za neveste, meter 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. — v najnovejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Loterijne številke.

Gradec 23. julija 1898: 33, 58, 88, 72, 9
Dunaj » » » 21, 70, 6, 7, 55

25 gld. se je izgubilo.

Na poti od hiše gospe Stefič v cirkniški dolini do Maribora je izgubil nekdo 25 gld. zaviti v kos papirja, na katerem je stalo zapisano Polak. Kdor bo denar našel, naj se oglasi z njim pri S. Novaku, trgovcu v Mariboru.

Razpis.

Pri občini »trg Šoštanj« se odda s 15. avgustom t. l. služba občinskega redarja, združena s službo ponočnega čuvaja z letno plačo po 200 gld. s prostim stanovanjem in uradno obleko.

V prvi vrsti se bo ozir jemalo na doslužene orožnike in vojaše, kateri imajo še tudi kakšno rokodelstvo.

Prošnje se morajo vložiti s potrebnimi prilogi do 30. t. m. podpisane ob obč. uradu.

Tržki občinski urad Šoštanj,
dne 11. julija 1898.

Župan:
Ivan Vošnjak.

12 mašnih pesmi

za mešan zbor, zložil Ign. Hladnik. Op. 35. Cena partituri 50 kr. Glasovi à 15 kr. »Ecce sacerdos«, za veliki mešani zbor s spremljevanjem orgel ali orkestra. Partitura 30 kr., glas za orkester 80 kr. Dobi se pri skladatelju v Novemestu, Dolenjsko. 1-2

Na prodaj

je posestvo, katero obsega hišo, gospodarsko poslopje na novo z opeko krito, in blizo 15 oralov njiv, travnikov in loga. Cena je 3800 gld. Na posestvu je hranilnice 1300 gld. Leži blizo mesta ter se proda pod lahkimi pogoji. Več pove g. Antou Lacijan, posestnik v občini Cigojci, pošta Slov. Bistrica.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporočila
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Priden in pošten pristavnik,

ki razume tudi živinorejo ter ima najmanj 3 osebe za delo, se s 1. novembrom t. l. sprejme. Popraša se naj pri W. Blanke v Ptuj. 1-2

Za vinogradnike zelo koristna je knjižica: 16—17

Peronospora

ali strupena rosa, ki v lahko umljivem jeziku na drobno razpravlja o navedeni trtni bolezni ter o načinu, kako se je iste mogoče iznebiti. Delce se dobi pri pisatelju Anton Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču na Štajarskem, za majhni znesek 12 kr. (s poštino vred.) Vinogradniki, omislite to knjižico svojim vinčarjem; korist bo le Vaša!

Oskrbništvo grajščine Herbersdorf

prodaja od železniške postaje Wildon na Štajarskem proti povzetju

jabolčnik

zlatorumen z izvrstnim okusom, po 6, 8, 10 in 12 kr. liter. 1

Na prodaj ali v najem

imam hišo v mestu, pri vojašnici ob državni cesti. Pripravna ni samo za krčmo ali pekarijo, ampak tudi za prodajalnico, branjarijo in obrt vsake vrste.

Več osebno, ustno ali pismeno pri Lovro Stepišnik, posestnik in mlinar v Slov. Bistrici. 3-3

Zganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa zganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za bolestanke in okrevanje kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 122